
سرمایه‌داری فردا؟
ثروت خیالی یا ثروت واقعی
«طرحی برای یک اقتصاد نوین»

دیوید کورتین

ترجمه‌ی کامران سپهری

نشر پژواک

سرشناسه	کورتن، دیوید سی. ۱۹۳۷-م. Kortén, David C.
عنوان و نام پدیدآور	سرمایه‌داری فردا؛ ثروت خیالی یا ثروت واقعی/دیوید کورتن؛ ترجمه‌ی کامران سپهری.
مشخصات نشر	تهران: پژواک، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	۲۳۱ ص. جدول.
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۶۲۹۹-۰۵-۱
وضعیت فهرست نویسی: فیفا	
یادداشت	عنوان اصلی: <i>Agenda for a new economy: from phantom wealth to real wealth?</i> 2010
موضوع	ثروت - ایالات متحده - جنبه‌های اجتماعی
موضوع	ایالات متحده - سیاست اقتصادی - ۲۰۰۱ - ۲۰۰۹ م.
شماره انروده	سپهری، کامران، مترجم
رده‌بندی کنگره	۱۳۹۰ س ۴/ک ۹/۸۳/ک ۱۰۶ KC
رده‌بندی دیویی	۳۳۰/۹۷۳
شماره کتابشناسی ملی	۲۴۸۲۸۰۵

This is a Persian translation of *Agenda for a new economy: from phantom to real wealth?* Berrt-Kochler Publishers 2010

نشر پژواک

سرمایه‌داری فردا؟

ثروت خیالی یا ثروت واقعی

«طرحی برای یک اقتصاد نوین»

دیوید کورتن

ترجمه‌ی کامران سپهری

طرح جلد: ابراهیم حقیقی

چاپ نخست: ۱۳۹۲

شماره‌ی نشر: ۲۶

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۹۹-۰۵-۱

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

لیتوگرافی پارسیان - چاپ و صحافی بهمن

انتهای بزرگراه آفریقا - شماره‌ی ۲۴۴ - واحد ۶۰۶ تلفن ۲۶۲۱۳۱۳۷

فروش: ۶۶۴۸۳۰۷۴ - pcjvakpub@hotmail.com

کلیه‌ی حقوق برای ناشر محفوظ است

بها: ۹۰۰۰ تومان

درباره‌ی نویسنده

دکتر دیوید کورتین بیش از سی و پنج سال در شرکت‌های معتبر، دانشگاه‌ها و نهادهای بین‌المللی توسعه کار کرده است و هم‌اینک منحصر با گروه‌های شهروندان فعال در منافع عمومی همکاری می‌کند. او یکی از بنیان‌گذاران و رئیس هیئت مدیره‌ی شبکه‌ی آینده‌ی مثبت^۱، مجله‌ی یس^۲، بنیان‌گذار و مدیر مجمع توسعه‌ی مردم‌محور^۳، عضو هیئت مدیره‌ی اتحاد کسب‌وکار برای اقتصادهای زنده‌ی محلی^۴، عضو مجمع بین‌المللی جهانی‌سازی^۵ و عضو کلوپ رم^۶ است. او همچنین معاون کارگروه اقتصاد نوین^۷ است که در سال ۲۰۰۸ تشکیل شد تا برنامه‌ی گذار به اقتصاد نوین را فرمول‌بندی کند.

کورتین مدرک مدیریت ارشد کسب‌وکار (MBA) و دکترای این رشته را از دانشکده کسب‌وکار دانشگاه استنفورد دریافت کرده است. وی دوره‌های آموزشی نظریه‌ی سازمان‌دهی، راهبرد کسب‌وکار و اقتصاد را گذرانده و بیشتر زندگی حرفه‌ای خود را وقف تأسیس دانشکده‌های کسب‌وکار در کشورهای کم‌درآمد — در ابتدا اتیوپی — نموده است؛ بدان امید که ایجاد گروه جدیدی از پیش‌قراولان حرفه‌ای عرصه‌ی کسب‌وکار کلیدی برای پایان دادن به فقر جهانی باشد. کورتین دورات خدمت نظامی خود را در زمان جنگ ویتنام و در مقام سروان در نیروی هوایی ایالات متحده به اتمام رساند. در این مدت او در مدرسه‌ی جنگ‌های هوایی ویژه، دفتر فرماندهی نیروی هوایی، دفتر وزیر دفاع و آژانس پروژه‌ی تحقیقات پیشرفته انجام وظیفه کرد.

^۱ Positive Futures Network

^۲ Yes! magazine

^۳ People-Centered Development Forum

^۴ Business Alliance for Local Living Economies

^۵ International Forum on Globalization

^۶ Club of Rome

^۷ New Economy Working Group

او سپس پنج سال و نیم در مقام عضو هیئت علمی در دانشکده‌ی کسب‌وکار دانشگاه هاروارد فعالیت کرد. وی متعاقباً به کارکنان مؤسسه هاروارد برای توسعه‌ی بین‌المللی پیوست و در آنجا ریاست پروژه‌ای را برای تقویت مدیریت برنامه‌های ملی تنظیم خانواده برعهده گرفت؛ پروژه‌ای که بودجه‌ی آن از سوی بنیاد فورد تأمین می‌شد.

در اواخر دهه‌ی ۱۹۷۰ کارهای آکادمیک در ایالات متحده را رها کرد و به آسیای جنوب شرقی نقل مکان کرد و تقریباً پانزده سال در آنجا زندگی کرد. ابتدا در مقام کارشناس پروژه‌ی بنیاد فورد و بعدها در مقام مشاور منطقه‌ای آسیا با سازمان آمریکایی توسعه‌ی بین‌المللی همکاری کرد. فعالیت‌های کورتن در آسیا برای او وجهه‌ای بین‌المللی به ارمغان آورد.

کورتن به این درک رسید که ایالات متحده فعالانه، هم در داخل و هم در خارج، عیناً سیاست‌هایی را ترویج می‌کند که بحران فقر، نابرابری‌های اجتماعی و تخریب محیط زیست را در این منطقه از آسیا عمیق‌تر می‌سازد. او نتیجه گرفت که اگر می‌خواهیم برای بشر آینده‌ای روشن وجود داشته باشد، سیاست‌های ایالات متحده باید تغییر کند. او در سال ۱۹۹۲ به ایالات متحده بازگشت تا درس‌هایی که در خارج آموخته بود را با دیگر آمریکایی‌ها به اشتراک بگذارد.

کورتن کتاب‌های متعددی نوشته است که پرفروش‌ترین آنها عبارت‌اند از: زمانی که ابرشرکت‌ها بر دنیا حکم می‌راند، چرخش بزرگ: از امپراتوری به جامعه‌ی زمینی، و دنیا پس از ابرشرکت‌ها: زندگی پس‌سرمایه‌داری. او به‌طور مرتب در ویرایش کتاب‌ها، مجله‌های علمی و طیف گسترده‌ای از نشریات دوره‌ای همکاری می‌کند و نیز به عنوان میهمان در برنامه‌های گفت‌وگو در رادیو و تلویزیون حضور می‌یابد.

فهرست مطالب

۹	پیشگفتار.....
۱۷	پاره‌ی یکم: چهارچوبی برای یک اقتصاد نوین.....
۲۱	۱. نگاه به سرچشمه.....
۳۲	۲. کیمیاگران مدون و بازیچه‌ی پول‌سازی.....
۴۹	۳. بدیل بازار واقعی.....
۶۰	۴. بیش از وصله‌کاری حاشیه‌ها.....
۷۱	پاره‌ی دوم: در باب حذف وال‌استریت.....
۷۵	۵. آنچه وال‌استریت واقعاً می‌خواهد.....
۸۷	۶. بوکانیرها و کشتی‌های خصوصی مسلح.....
۹۶	۷. هزینه‌ی بالای ثروت خیالی.....
۱۰۹	۸. پایان امپراتوری.....
۱۲۳	پاره‌ی سوم: طرحی برای اقتصاد مبتنی بر ثروت واقعی.....
۱۲۷	۹. آنچه مردم واقعاً می‌خواهند.....
۱۳۹	۱۰. اولویت‌های ضروری.....
۱۵۳	۱۱. آزاد ساختن مین‌استریت.....
۱۷۴	۱۲. خدمات مالی در اقتصاد مبتنی بر ثروت واقعی.....
۱۸۷	۱۳. زندگی در اقتصاد مبتنی بر ثروت واقعی.....
۱۹۵	پاره‌ی چهارم: تغییر باور، تغییر آینده.....
۱۹۹	۱۴. سخنانی که امیدوارم روزی اوباما در برابر ملت ایراد کند.....
۲۱۱	۱۵. اگر مردم رهبری کنند، رهبران پیروی خواهند کرد.....
۲۲۷	یادداشت‌ها.....

پیشگفتار

فروپاشی ناگهانی بورس وال استریت در سال ۲۰۰۸ و شکست کمک‌های مالی متعاقب آن، فرصت مغتنمی را برای آغاز گفت‌وگوهای ملی پیرامون برخی پرسش‌های بنیادی فراهم ساخته است؛ پرسش‌هایی که در گذشته هیچ‌گاه طرح نشده بود و مدت‌ها از لزوم طرح آنها می‌گذرد. پرسش‌هایی نظیر:

۱. آیا نهادهای وابسته به وال استریت فعالیت‌های حیاتی در راستای منافع ملی آمریکا انجام می‌دهند که خزانه‌ی ملی را به روی آنها می‌گشایند و تریلیون‌ها دلار را به سوی‌شان سرازیر می‌کنند تا آنها را از پیامدهای زیاده‌خواهی‌شان مصون نگه دارند؟

۲. آیا وال استریت بر توهمی بنا نهاده که جز پیامدهای مهلک اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی حاصل دیگری برای اکثریت جامعه ندارد؟

۳. آیا روش‌های کاراتر و کم‌هزینه‌تری برای ارائه‌ی خدمات مالی ضروری و سودمند وجود ندارد؟

پاسخ این پرسش‌ها به ترتیب عبارت‌اند از: نه، بله، بله، بله.

اکثر بحث‌های عمومی در مورد بحران مالی به دنبال مقصودی هستند تا انگشت اتهام را به سوی‌ش دراز کنند. چه کسی دست به فعالیت‌های اقتصادی تبه‌کارانه زده است؟ چه کسی مسئول ربه‌بندی جعلی اوراق بهادار است؟ چه کسی مسئول کاهش مقررات ضروری است؟ کدام‌یک از مسئولان یا ناظران در محل کار خوابش برد و چرا؟ بسیاری از صاحب‌نظران خواهان نظارت سفت‌وسخت‌تر شده‌اند. تنها

معدودی از آنان نظیر دین بیکر (در کتاب *چپاول و اشتهاه بزرگ*)^۱، کوین فیلیپس (در *پول بد*)^۲ و چارلز موریس (در *بحران تریلیون دلاری*)^۳ مستندات وسیعی را درباره‌ی فساد قدرتمندترین نهادهای مالی وال‌استریت منتشر کرده‌اند.

من هنوز از هیچ مفسری حتی از بیکر، فیلیپس یا موریس نشنیده یا نخوانده‌ام که بگویند *راه‌حل بحران مالی کنونی آن است که اجازه دهیم وال‌استریت فروپاشد و اقتصاد نوینی بر پایه‌ی ارزش‌ها و نهادهای متفاوت بنا کنیم*.

کتاب *ساختار* را برای شکستن سکوت و آغاز گفتگمانی در این زمینه نوشته‌ام. این کتاب به‌ویژه برای دو دسته از افراد نوشته شده است: کسانی که می‌خواهند درک عمیق‌تری از علت وخامت اوضاع اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی بیابند، و کسانی که در جستجوی راه‌حلی اساسی (فراتر از بازسازی موقتی نهادهای شکست‌خورده) هستند.

اکنون به اختصار به داستان چگونگی نوشتن این کتاب می‌پردازم که تا حدودی غیرمعمول بود.

در پاییز سال ۲۰۰۸ مایکل لرنر از من دعوت کرد تا با هدف نقد کتاب‌های دو اقتصاددان پرنفوذ مقاله‌ای برای مجله‌ی *تیکون* بنویسم. هنگامی که با لرنر بر روی آن مقاله کار می‌کردم، سارا فان گلدِر و داگ پیل دبیران مجله‌ی *یس* پیشنهاد کردند مقاله‌ای در مورد برنامه‌ی نجات مالی (که در آمریکا تصویب شده بود) بنویسم و حتی در آن مقاله چهارچوبی برای گذار به یک اقتصادی نوین ارائه کنم. مقالات *تیکون* و *یس* اندکی پس از انتخابات ریاست جمهوری در نوامبر ۲۰۰۸ چاپ شدند. آن مقالات بستری را برای نوشتن این کتاب مهیا

^۱ Plunder and Blunder

^۲ Bad Money

^۳ The Trillion Dollar Meltdown

کردند. از دبیران این مجله‌های آینده‌نگر به سبب دعوت از من و رهنمودهایشان (که بدون آنها شاید هیچ‌گاه کتاب حاضر نوشته نمی‌شد) سپاسگزارم.

اواخر شامگاه ۲۴ نوامبر استیو پیرسانتی مدیر انتشارات برت کوهلر که کتاب‌های پرمخاطب مرا منتشر کرده است، ایمیلی برایم فرستاد و گفت مقاله‌ی مجله‌ی یس را خوانده و می‌خواهد کمکم کند تا پیام آن عمیق‌تر و گسترده‌تر شنیده شود — مثلاً در قالب یک کتاب کم‌حجم.

با همسرم فران در مورد پیشنهاد او صحبت کردم و همان شب با استیو تلفنی حرف زدیم. در مجموع قرار بر این شد که کتاب حاضر در ۲۳ ژانویه ۲۰۰۹ (درست پس از مراسم تحلیف اوباما) آماده شود. این همان روزی بود که برنامه‌ریزی شده بود تا در همایش ملی علوم الهی سخنرانی کنم — همایشی که با حمایت کلیسای ترینیتی، که در قلب خیابان وال‌استریت قرار دارد، برگزار می‌شد. به این نتیجه رسیدیم که این مناسب‌ترین زمان برای نوشتن کتابی در مورد زوال وال‌استریت و بر باد رفتن ثروت‌های جامعه است.

موضوع کتاب انتشارات برت کوهلر را به وجد آورد و در نهایت همگی این چالش را پذیرفتیم. از شروع پروژه تا ارسال کتاب‌ها به ترینیتی برای پخش فقط هشت هفته وقت داشتیم. برای آن که مطالب کتاب به موقع آماده شود، هر جا که لازم بود از کتاب‌های قبلی‌ام یادداشت‌برداری کردم. ویرایش نوشته‌ها، طراحی جلد و چاپ باید در چند هفته انجام می‌شد.

بخش بزرگی از این کتاب را مدیون حمایت‌های بی‌شائبه‌ی گروه برت کوهلر، همسرم و سایر همکارانم هستم. استیو پیرسانتی تک‌تک فصولی را که می‌نوشتم می‌خواند و نظرات سازنده‌ای می‌داد. مایکل کراولی برنامه‌ی تعطیلاتش را تغییر داد تا طرح روی جلد و امور

بازاریابی را انجام دهد. کارن سریگوچی که کار ویرایش اثر را برعهده داشت عملاً شبانه روز در کنار من کار کرد تا متن نهایی را آماده کند. این برنامه‌ریزی‌ها به تمرکز افکار من کمک کرد و کتاب در انتهایش به نتیجه‌ای شفاف رسید: وال‌استریت را تعطیل کنید و مطابق با ارزش‌های اقتصادی واقعی و نظام مالی جدیدی که پاسخگوی نیازهای آن باشد، نظام اقتصادی نوینی بنا کنید.

این زمان‌بندی فشرده همچنین به من کمک کرد تا خود را از کاوش در هراتوی طرح‌ها و دزدی‌های وال‌استریت دور نگه دارم. وقتی برای ماروین روشن است که وال‌استریت دست به اخاذی‌ها و کلک‌هایی می‌زند که هزینه‌های کمرشکنی را بر اکثریت جامعه تحمیل می‌کند، و از طرفی هم هیچ نقش سودمند و بی‌بدیلی را در نظام اقتصادی ایفا نمی‌کند، به‌راستی دیگر چه نیازی به ریزش‌دن در جزئیات محرمانه‌ی این کلک‌ها داریم برای آنهایی که به دنبال این قبیل جزئیات هستند کتاب‌های دیگری وجود دارد — نوشته‌های بیکر، فیلپس و موریس از این نوع‌اند. کتاب حاضر در پی ارائه‌ی چشم‌انداز و تصویر بزرگ‌تری است.

در حالی که به پایان ماراتن انتشار کتاب نزدیک می‌شدیم، فهمیدم که خودم را در تمام عمر مهبای نوشتن چنین کتابی کرده بودم. طی دوره‌ی تحصیلی در دانشکده‌ی کسب‌وکار استنفورد آموختم که در پی چشم‌انداز و تصویر بزرگ‌تری باشم. از تحقیقاتم برای رساله‌ی دکترای در اتیوپی آموختم که فرهنگ چه قدرتی در شکل‌دهی به رفتارهای جمعی دارد. از تجربه‌هایم در دوران جنگ ویتنام آموختم که چگونه یک نیروی نظامی خودسامان که از مردم عادی و تجهیزات نظامی معمولی تشکیل شده است می‌تواند قدرتمندترین ارتش جهان را به زانو درآورد.

در سال‌هایی که با بنیاد فورد و «سازمان آمریکایی توسعه‌ی بین‌المللی» در آسیا همکاری می‌کردم، به قدرت خودسازمان‌دهی اجتماعات محلی و اهمیت کنترل بومی بر منابع اقتصادی پی بردم. در طول اقامت ۱۵ ساله‌ام در آسیا بود که متوجه حقیقت وحشتناکی شدم: مدل‌های توسعه‌ی مبتنی بر رشد اقتصادی، هزینه‌های اجتماعی و زیست‌محیطی هنگفتی را به اکثریت قابل‌توجهی از مردم تحمیل می‌کند و صرفاً اقلیتی از آنان را به ثروت‌های افسانه‌ای می‌رساند.

در طی نوشتن کتاب *زمانی که ابرشرکت‌ها بر جهان حکم می‌رانند* فهمیدم که چرا خرید و فروش سهام ابرشرکت‌ها با هدف کسب سود خصوصی، کسب‌وکاری ویرانگر و اساساً ضد بازار است. با نوشتن کتاب *دنیا پس از ابرشرکت‌ها: زندگی پس‌اسرمایه‌داری* متوجه اهمیت تمایزگذاری بین اقتصاد وال‌استریت و اقتصاد مین‌استریت^۱ شدم.

از تجربه‌های دخترانم دایانا و الیسا به‌شکلی مستند دریافتم که چطور چهارچوب اقتصادی که وال‌استریت دوباره آن را مهندسی کرده است، مسیر جوانان امروز را برای رسیدن به ثبات اقتصادی (نسبت به نسل من) مشکل‌تر کرده است.

به‌واسطه‌ی تجربه‌ام با مجمع بین‌المللی جهانی‌سازی و مشاهده‌ی مقاومت‌های جهانی علیه فرایند جهانی‌شدن اقتصاد به‌دست ابرشرکت‌ها، آموختم که چه‌طور باورهای جدیدی که شبکه‌های شهروندان جهانی ایجاد می‌کنند می‌تواند روند تاریخ را تغییر دهد. به‌مرور که تحلیل‌هایم عمیق‌تر می‌شد، به این درک رسیدم که قدرت

^۱ Main Street: اصلاح «وال‌استریت» عموماً به منافع کسب‌وکارهای بزرگ (مانند ابرشرکت‌ها) در برابر کسب‌وکارهای کوچک و مشاغل طبقه‌ی متوسط آمریکا اطلاق می‌شود. این اصطلاح به‌ویژه بیشتر برای اشاره به سهام‌داران و نهادهای مالی‌ای همچون بانک‌های سرمایه‌گذاری به کار می‌رود. در حالی که «مین‌استریت» شامل کسب‌وکارهای کوچک و بانک‌هایی می‌شود که تحت مالکیت محلی قرار دارند. نویسنده در فصل سوم تفاوت این دو اصطلاح را به تفصیل بیان کرده است. - م

بازارهای مالی حتی از قدرت ابرشرکت‌های جهانی نیز پیشی گرفته است.

تجربه‌ی همکاری با مجله‌ی یس و آگاهی از حرکت‌های عملی مردم جهت ایجاد دنیایی کارآمد برای همگان، نگاه مرا نسبت به آینده‌ی احتمالی بشر دگرگون کرد. نوشتن کتاب چرخش بزرگ: از امرآوری به جامعه‌ی زمینی درک مرا نسبت به بحران اقتصادی کنونی افزایش داد و بر آگاهی‌ام از پیامدهای مخرب ساختارهای سلطه‌گری که رفتارهای آسیب‌زا را تقویت کرده و پاداش می‌دهند، افزود. تجربه‌ی همکاری با اتحاد کسب‌وکار برای اقتصادهای زنده‌ی محلی نگرشم را در زمینه‌ی ظرفیت‌های موجود برای پایه‌ریزی یک اقتصاد نوین بر مبنای برابری و پایداری متحول کرد.

بخش اعظمی از تجربه‌های مذکور در این کتاب منعکس شده‌اند و بسیاری از آنها را به‌طور مفصل‌تر در سایر کتاب‌هایم آورده‌ام. اگر مایلید از دیدگاه‌های دیگر نویسندگان معاصر در زمینه‌ی تبیین جنبه‌های مهم یک نظام اقتصادی نوین آگاهی یابید، منابع زیادی وجود دارد. اینها برخی از آثار و نویسندگانی‌اند که در شکل‌گیری اندیشه‌ی من نقش داشته‌اند: مایکل شومان^۱ (انقلاب بازارهای کوچک: چگونه کسب‌وکارهای محلی بر رقابت جهانی غلبه می‌کنند)، وان جونز^۲ (اقتصاد سبز: چگونه یک راه‌حل واحد می‌تواند دوتا از بزرگ‌ترین مشکلات ما را حل کند)، ریان ایزلر^۳ (ثروت واقعی ملت‌ها: ایجاد اقتصادهای مراقبتی)، بیل مک‌کیبن^۴ (اقتصاد ژرف: ثروت جوامع و آینده‌ای پایا) و جیمز گوستاو اسپت^۵ (پلی در لبه‌ی دنیا: سرمایه‌داری، محیط زیست و عبور از بحران به پایداری).

^۱ Michael Shuman

^۲ Van Jones

^۳ Riane Eisler

^۴ Bill McKibben

^۵ James Gustave Speth

مجله‌ی یس منبع ارزشمند دیگری است برای آنهایی که به دنبال اطلاعات بیشتری در زمینه‌ی موضوعات مطرح شده هستند. ضمن آن که اگر می‌خواهید در عرصه‌ی سامان‌دهی اقتصادهای محلی فعالیت کنید، از دو سازمان ملی زیر کمک بگیرید: اتحاد کسب‌وکار برای اقتصادهای زنده‌ی محلی (BALE) و اتحاد کسب‌وکارهای مستقل آمریکا (AMIBA). هر دو سازمان در آمریکا و کانادا فعالیت می‌کنند و تلاش دارند تا کسب‌وکارهای محلی مستقل را تقویت کنند. BALE توجه خاصی به توسعه‌ی روابط بین کسب‌وکارهای محلی مستقل دارد تا از این طریق چیزی را تقویت کند که اصطلاحاً آن را «بلوک‌های ساختمانی اقتصاد زنده‌ی محلی» می‌نامند: کشاورزی پایا، ساختمان‌های سازگار با محیط زیست، انرژی‌های تجدیدپذیر، تولید صنعتی بدون ضایعات و توزیع‌کنندگان مستقل. من عضو هیئت مدیره‌ی BALE هستم. MIBA نیز تلاش دارد تا صدای کسب‌وکارهای محلی مستقل را به گوش مسئولان برساند و مقررات را طوری تغییر دهد که قدرت کسب‌وکارهای محلی در رقابت با ابرشرکت‌ها افزایش یابد. من عضو هیئت مشاوران AMIBA هستم.

علاوه بر اینها، من با جان کاواناگ^۱ دبیر مؤسسه‌ی مطالعات سیاسی در واشنگتن همکاری می‌کنم. این مؤسسه دارای یک کارگروه اقتصاد نوین است که در پایان سال ۲۰۰۸ با هدف توسعه و پیشبرد سیاست‌های اقتصاد نوین شکل گرفت. مؤسسه‌ی مطالعات سیاسی که با اعضای مترقی کنگره‌ی آمریکا و بسیاری از گروه‌های ملی فعال در امر آموزش اقتصاد و سیاست همکاری می‌کند، نقش بازوی این کارگروه را ایفا می‌کند. امید است که وب‌گاه کارگروه مذکور تا زمان انتشار این کتاب جهت ارتباط با مخاطبان راه‌اندازی شود.

(neweconomyworkinggroup.org)

^۱ John Cavanagh

البته شما اطلاعات به‌روزشده‌ای را در وب‌گاه‌های من^۱ خواهید یافت. در هر دو وب‌گاه منابع و لینک‌های بی‌شماری در رابطه با راهکارهای گذار به یک اقتصاد نوین ارائه شده است. با ثبت نام در هر یک از وب‌گاه‌های فوق می‌توانید نشریه‌ی خبری را (از طریق پست الکترونیکی) به‌شکلی رایگان دریافت کنید.

دیوید کورتن